

מסורת הש"ס

א) ונקמן ק: א.ק.א.
ב) ונחמם מ: ק.ד. מנחם
פ. כריתום כ: מ.מורה יא.
כ. דה מל: א) זכום
פ. ד) ג' ע"ס פ.
ו. ע"ש: א) זכום יב.
ז) ונחמם מ: א) זכום יב כו

תורה אור השלם

1. וקראו וברעו ירחין
במים והקטיר הבחן את
הכל המזבחה עלה
אשה ריח ניחוח לך:
ויקרא א ט
2. ועשית עליהך הבשר
והדם על מזבח ז' אלהיך
ודם זבחיך יושף על
מזבח ז' אלהיך והבשר
הוא אכל: דברים יב כו

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) תוס' ד"ה אלמא וכו'
ויקונטרס פ"י לקמן. ג"כ
ע"ן רמ"ב יוסף לקמן ג"כ
ז"ו ע"כ ד"ה ידע
התוס' לעיל דף ז' וכו'
מכאן שם דלא ידע א"כ
מקום פרש"י הוה יעשה
דף ק"ב עמוד ד':

מוסף רש"י

בהוייתן הן קדושים.
כעולתים הן קדושים ולא
צמעי אמן (מנחות פג.
סכתי"ו וכתי"ו תורה כה).
ולפי נקט לשון כתיבם
משום דלא דליות קדשים
קדושים נפקא לן בפי'
דכבוד מיהו לן, דמתיב
רק קדשין, אלו המנוחות,
אשר יקו לן אלו הנלוות
(מנחות שם וכתי"ו זבחים
קיד. ובריות כג.). יכול
יהלוקין מזה מוטלת עליו
(זבחים כ"ח).

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צ.

עין משפט
נר מצוה

א ז מ"י פ"ח מהלכות
מאכלות אסורות הל'
ז:

ב ח מ"י פ"ג מהלכות
פסולי המוקדשין הל'
ט ופ"ו מהלכות מעשה
הקרבנות הלכ"כ ז סמג
ע"ן קפ:

ג ז מ"י פ"ו מהלכות
מעשה הקרבנות הל'
ז:

לעני רש"י

אשקלג'ט' [אישקלג'ט' יר].
להתפרץ.

רבינו גרשום

דא"כ דאיסור מוקדשין
קדים אתי איסור גיד חייל
שכן איסורו נוהג בבני
נח: ופליגי עליה בחזאי
דהוא סבר אינו נוהג
אלא בירך של ימין וזמא
דיין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין
דין סבר בין ימין בין

אלמא איסור מוקדשין קדים. אומר ר"ת משום דמתחלה הכל הוא זכר והבשר עמו מתקשה אחרי כן ומתלבן ונעשה גיד א' וצקונטרס פ"י לקמן דמתחלה כשהגיד נזר אינו על הכף ולא חייל עד שיבא ויתקשה על הכף ואע"ג דהשתא ר"ל דלחין איסור גיד חל על איסור מוקדשים על איסור אבר מן החי דלא חמיר כמוקדשים חייל ועוד דאי אפשר לאיסור גיד להיות צענין אחר ועוד דלחין איסור אבר מן החי חל על שיוול דלמחר צסוף פרקין (לקמן דף קג.) כגון שנטרפה עס יאיאת רובה דאיסור טרפה ואיסור אבר מן החי חייל צהדי הדדי:

והא מתניתין דלא ברבי ימין בו. דקתני נוהג בשל ימין בו. ה"מ למימר מדקתני נוהג בשל ימין פליגי ר' יהודה אלא רשא דלמחא נקט: **קדשים דאיסור ברת מי שמעת ז"ה.** משמע דאפילו צשלמים ולאחר זריקה דשרי אף לזרים צעני לנימיר דלא חייל כלל איסור גיד ושרי צבאכילא אע"ג דלאחר זריקה פקע איסור קדשים ומלא אשכחן דחייל אלא מצבכת ומימא כיון דהשתא ליכא איסור קדשים אע"ג דיכול לצא לדי איסור כרת כגון אם אוכלו צטומאת הגוף אמאי לא יחול איסור גיד דלחין כחן איסור חל על איסור כדלמחר צפרק ארבעה אשין (צצמות דף זג.) דאחות אשה מתלא תלי וקאי כו' וי"ל כיון דמסיים לא חייל איסור גיד דליכא איסור מוקדשין דיכול לצא לדי כרת על ידי פגול וזמא עמו לא חל חייל איסור גיד לאחר שמיטה חזיקה צצענין שיחול ממיים איסור גיד דומיא דיעקב שנשה לו גידו ממיים וז"מ ונימא מגו דאיסוסף איסור גיד לצני נח איסוסף צני נח לישראל וי"ל דהא דנאסר לצני נח היינו דוקא וי"ל יעקב קדוש מתן מורה אקירו צני נח ואפילו נאסר מתחלה לכל אומות העולם הא אמר צפ' ארבע מיתות (סנהדרין דף עט.) כל מזהה שנאמרה צני נח ולא צננית צצני לישראל נאמרה ולא לצני נח וז"ל לאחר מתן תורה שרו לכולהו לצני מישראל וא"ת ונימא מיגו דאיסוסף איסור גיד צצורה דאסור להעלותו איסוסף נמי להדיט איסור אכילה וי"ל דליכא למחן צצמון מחוצרין עלו: **הבא במבכרת עסקינן דברחם קדוש.** וזהו הדדי קאתו וקמ"ל דלא מצטל איסור קדשים החמור איסור גיד הקל מלחול עמו וז"ת והא איסור גיד לרבי יוחנן קדים דלמחר (לעיל דף עה.) תלש חלב מצן טשעה חי דחלבו כחלב צמהה והדר אתא איסור מוקדשין דחמיר ומייל עליה וז"ל לרבי יוחנן מוקדשין נוהגין צגיד מצעי ליה ונראה דלר' יוחנן לא חייל איסור גיד ואיסור חלב עד שיבא לחוך ממעי אמו לאויר העולם וכן משמע דצסוף פירקין (לקמן דף קג.) קאמר רבי יוחנן גופיה כשנטרפה עס יאיאת רובה דאיסור אבר ואיסור חלב ואיסור טרפה צהדי הדדי קאתו קאתו דליכא איסור חל' צמעני אמו:

פרש"י ירדו היא דתניא בו. תימא אמאי מיימי הן צרייתא קמיימא ונראה דלוי לאו צרייתא קמיימא וז"ל דרצנן סצרי ישע לרבות כל מה שכולל לרבות ואפילו פרשו דאיסורא ולית לן למעוטי אלא פוקעים גרידא שהוא סוף העלאה ורבי סבר דרצויה ומיעוטה אית לן לאוקומי צתחלת העלאה ולא נמעט כמו כן אלא דבר אחד דהיינו פרשו דאיסורא אצל מחוצרים דאיסורא ופרשו דהיתירא יעלו ולהכי מיימי צרייתא קמיימא דגידיים דהיתירא נמי כשפרשו ירדו דומיא דעצמות דהיתירא ועל כרחק רבי היא אלמא לא מרצי רבי כל מה שיכול להרבות דהא אוקי נמי מיעוט צפרשו לרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

אלמא איסור מוקדשין קדים. דמשעה שנוצר הוא קדוש ועדיין לא נוצר הגיד דהא חזינן דיצירת עובר קודמת ליצירת גיד: ומשנינן **אע"ג דאיסור מוקדשים קדים אפי איסור גיד וחיי.** הואיל ואיסור חמור הוא שנוהג צצני נח כדקתני מתניתין (לקמן דף קג.) והלא לצני נח נאסר גיד הנשה: ופרקינן **מחן שמעט ליה הא סברא.** דנוהג צצני נח רבי יהודה צשליה מתיני (שם): **והאי סנא דישא דמקסינ דלא כרבי יהודה דקתני צירך של ימין ושל שמאל.** ואילו רבי יהודה שמעינן ליה לקמן (ע"כ) דלמחר אינו נוהג אלא צלחא: **סבר לה כווסיה צהדא.** דנוהג צצני נח: **ופליגי עליה צהדא.** דנוהג צצמתי יריכות: **אימור דשמעט ליה לר' יהודה.** דלמחר דמשום חומריה גיד דנוהג צצני נח חייל נמי לאיסור אחרניאל: **נטמאה.** שמעת ליה דלמי איסור גיד ומייל לאיסור טמאה דלע"ג דאיסור טמאה ממעי אמה ואיסור גיד אינו עד שיוול דהא רבי יהודה אין נוהג צשליל קאמר צמתניתין אפילו הכי חייל גיד אטמאה הוא דאיסור גיד חמור שכן נוהג צצני נח: **קדשים דאיסור כרת.** שעל ידי קדשים צא לדי כרת כגון אכלו צטומאה או פגול וזמא: **מי שמעט ליה.** דחייל גיד עלייהו: **אלא כהא צמצרה עסקינן.** דלא קדוש ולד אלא צרחס ציניאמו ואשמעינן תנא דידן דלע"ג דלחין גיד נוהג צשאר מוקדשים דהא איסור מוקדשים קדים כדלמחר דיצירת עובר קודמת ותו לא אפי איסור גיד ומייל אפילו הכי יש מוקדשים שהגיד נוהג צבהן כגון צבור ממה נפשך אי נוהג צשליל איסור גיד קודם ותו לא פקע ואי אין נוהג צשליל תרומיהו צצדי הדדי אמו: **ואיניעו אימא בולווה קדשים.** ואשמעינן תנא דידן דלא קדשי צמעני אמן אלא צהוייתן ציניאתן הילכך איסור גיד נוהג צכולן משום דליהו קדים דנוהג צשליל ותו לא פקע דלא תימא צמעני אמן קדושים ואיסור מוקדשין קדים כדלמחר צנפל שלא נתקשרו אצרו צגידין ותו לא אפי איסור גיד ומייל להכי נקט צהוייתן משום לישנא דקרא דלפינן מיינה קדושת ולדות קדשים צפ"צ דצבורות (דף קד:) רק קדשין) אלו תמורות אשר יהיו לך אלו הולדות: **הנאכלים.** מטמא ואשם ושלמים: **שאין נאכלין.** עולה:

להקוסו. לקי אם אכלו: **להעלוסו.** למוצת אין איסור גיד נוהג כדלמחר לקמין דלא כתיב ולא יאכל המוצת: **לישנא אחרניאל כחן להללו כחן להעלוסו.** מחן דלמחר אין נוהג צעולה להללו קאמר שאינו מנווה להללו מן הירך ומחן דלמחר נוהג להעלותו קאמר דאסור להעלותו צפני עמו אם פירש מן הירך: **רצ נחמן צר יחאק אמר להללו פליגי.** דמ"ד נוהג קסבר מזהה להללו. וללישנא קמא להעלותו פליגי מ"ד נוהג קסבר להעלותו נמי אסור עס הירך כדפליגי רבי ורצנן לקמן דלרבי שרי כדמוקי לקמן אליצא דרבי כי איצטרין קרא למשרי גיד הנשה צמחוצר ורצנן אסור דצענין מן המומח לישראל: **הכל צרוח הוא:** אפילו פרשו. מן הבשר הן גידין צגידין המותרין קאמר דומיא דעצמות: **ומחן שמעט ליה כו.** כלומר והן מתניתין לאו דברי הכל היא אלא רבי היא ופליגי רצנן עליה וכדתיניא כו' ומפלוגמיהו שמעינן דלרבי גיד הנשה מותר ולרצנן אסור כדמפרש ואיל: **ומה אני מקיים הבשר והדם.** ולא גידין צצפוקעין. מעל האור. אשקלג'ט: **מידי דהוי אראשה של עולה.** דלרין שיקריצו שלם כדכתיב (ויקרא א) ואת הראש והרי עצמות הרבה יש: ממקשה

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין:

דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרצי כל מה שיכולין להרבות אלא כדלמחר דאיסורא אפילו צמחוצריין: